

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

K. A. K:s AUTOMOBILKORSO I STOCKHOLM DEN 2 MARS. — H. 8. D:S STOCKHOLMSFOTOGRAF.

14:DE ÅRG.

DEN 9 MARS 1913.

N:O 23.

Årsmästare

Den gamla tidens landtmannarepresentant i riksdagen var i regeln sin bygds allt i allom. Han hade vanligtvis börjat sin offentliga bana i kommunalstämma och kommunalnämnd och fortsatte gärna att i sin kommun spela en ledande roll på grund af sin genom eget deltagande i förvaltningen vunna erfarenhet. Längre fram blef han nämndeman och förvärfvade som sådan snart en ej ringa insikt både i lagar och författningar och förande deras praktiska handhafvande; ofta vardt han härigenom tillika sin orts betrodde sakkörare. Med finansiella frågor gjorde han bekantskap som ledamot i styrelsen för sparbanken på platsen o. s. v. I alla dessa olika befattningar hade han tillfälle förvärfva förtroende, om han förtjände det, och förtroendet förde honom så till riksdagsmannavärfvet. Och väl i besittning af detta hände det ej sällan, att kammaren i sin uppskattning af honom följde hembygden efter. Ofta visade han sig i besittning af välfalighet: visserligen endast undantagsvis af den svarfvade fransens, men i desto flera fall af den klara, sakliga framställningens. Stundom gömde sig i honom en statsman: visserligen icke taburetträfvandets, men väl en den vidsträckt erfarenhetens, den omfattande människokänedomens, den försiktiga räknekostens. Riksdagsmannatypen i fråga är tvifvelsutan i utdöende, men den har skrivit några af de aktionsvärdaste bladen i svensk riksdagshistoria. En af dess få kvarlevande representanter finner man i nuvarande riksdagsmannen för Kronobergs läns östra valkrets J. A. Sjö.

Johan August Sjö är född i Linneryd i Konga härad af Kronobergs län den 16 juli 1839. Fadern var landbrukaren därstädes Peter Sjö. Begåfvad med ett synnerligt redigt och klart förstånd samt utrustad med ett mindre vanligt sinne för siffror, togs den unge Sjö tidigt i anspråk för kommunala värf och redan 1871 rönte han hedern att inväljas i Kronobergs läns landsting, hvilket han sålunda tillhört i öfver fyra decennier, de sista nio åren (sedan 1904) som vice ordförande, och blef ungefär samtidigt nämndeman och bisittare i Konga häradsrätt. Ett par år senare tillkom hufvudsakligen på Sjös initiativ Linneryds sparbank, som för visso ej minst genom hans förtjänster inom kort nådde en betydande omfattning och för närvarande näst läns-sparbanken i Växjö är den största i länet. När banken 1903 firade sitt 30-årsjubileum och samtidigt invigde ett eget präktigt bankhus, aftäcktes i det samma ett i olja måladt porträtt af dess stiftare och fortfarande tjänstgörande ombudsman och verkställande direktör, ett bevis så godt som något, att man i orten förstätt uppskatta Sjös sparbanksmannagärning.

Så ägnade Sjö vidare sina krafter åt Linderyd m. fl. socknars brandstodsbolag, i hvilket han varit ordförande i styrelsen, räkenskapsförare och ombudsman. För öfrigt har han varit ordförande och räkenskapsförare i Konga härads vägstyrelse, ledamot och sedan 1908 ordförande i styrelsen för andra döfstumdistriktets skola, ledamot och v. ordförande i styrelsen för sinneslöanstalten på Nannylund, mycket annat att förtiga. Arbetet var städse mennens lust och hvad han tog sig före, gjorde han själfständigt, ärligt samvetsgrannt, öfvertygad och icke utan förslagenhet. Hans bygdemän visste, att den sak, som kom i Sjös händer, sköttes väl och därför blefvo de saker, som lades i dem, mångfaldiga. Helt naturligt blef riksdagsmannavärfvet ett af dem tillika det, genom hvilket han skulle vinna en berömmelse äfven utanför bygden.

Redan 1875 mottog Sjö första gången val till Andra kammaren. Hans första motion gällde lagstiftningsåtgärder mot missbruk af rusdrycker och i sitt den 20 april 1876 alltså för 36 år sedan hållna jungfrutal tog han lifligt till orda för dels en väsentlig höjning af brännvinstillverkningsafgiften — till 2 kr. kannan eller något mera än nu gällande skattesats — dels sammanslagning af tillverknings- och försäljningsskatten till förekommande af "de under-slet, som före och vid auktionerna uppgöras; ty vanligen tillgår så, att blifvande arrendator eller rättare brännvinsförsäljare tillförbindes att till kommunen betala några tusen kronor emot det kommunen på förhand förbinder sig att till honom aflåta ifrågavärande försäljning för den summa han å auktion bjuder. När så sker, hvilket jag förmodar nästan alla inom denna kammare hafva sig bekant, är det väl äfven skäl att iakttaga bestämmelser, som härför kunde sätta punkt. De kommuner, som haft brännvinsförsäljning, hafva nämligen så länge förtjänt oerhördt stora pänningebelopp på landets och det allmännas bekostnad, att det nu kan vara nog därmed." Sjö vann ingen framgång med detta sistnämnda yrkande, men med detsamma hade han pekat på en väg, som hörde framtiden till.

I öfrigt utmärkte sig Sjö tidigt för ett sparsamhetsnit, hvilket både när det gällde försvarsanslag och ämbetsmannalöner, säkerligen ej sällan sköt öfver målet. Men som representant för en af landets kargaste bygder förde han därvid endast sina kommittenters talan, hvarom ständigt uppreparde af riksdagsmandatet nogsamtt bar vittne. Inom kammaren fann man hans gåfvor mest lämpa sig för bankoutskottet, hvilket han tillhörde först som suppleant, sedan som ordinarie ledamot i icke mindre än femton år (1879—87; 1891—96); de tre åren 1888—90 tillhörde han icke riksdagen. Från och med 1897 års riksdag har han varit ledamot af statsutskottet.

Under förra delen af sin riksdagsmannabana tillhörde Sjö som naturligt är landtmannapartiet, men efter dettas klyfning, det nya, hvars konservativa prägel mest öfverensstämde med hans egen, ehuru han ingalunda tillhörde de mest utpräglade tullvännerna. Vid 1887 års första riksdag skall han sålunda ha lagt sin röst mot "systemets" hörnsten rågtullen. 1892 röstade han för urtima härordningsförslaget, väl mest på grund af den därmed förknippade grundskatteafskrifningen, under det han där emot röstade mot 1901 års försvarsorganisation af farhåga för de därmed förenade kostnaderna. Den rika utveckling, som därefter ägt rum af våra ekonomiska resurser, har emellertid gjort honom mera tillmötesgående, när det gällt oppoffringar för landets försvar, och såväl 1911 som 1912 röstade han för de högre anslagen till flottan. I de egentliga politiska spörsmålen är Sjö som antyd konservativ. I röst-rättsfrågan hörde han dock liksom hr Persson i Stallerhult i det längsta till dem, hvilka motsatte sig det proportionella valsystemet, i det han befarade, att landsbygdens valmän till följd af bristande valorganisation och långa afstånd skulle låta sig öfverflyglas af de lätt mobiliserade valmännen i arbetarecentra och städer.

Sedan 1906 är Sjö ledamot af kasärnkommissionen. Vidare är han ordförande och chef för Sydsvenska Kreditaktiebolagets Linnerydskontor samt ledamot af styrelsen för aktiebolaget Göteborgssystemet i Växiö.

1

2

3

4

5

1. KOLLEGIERUM.

3. LÄSESAL.

5. SEMINARIETS HUFVUDBYGGNAD.

Kliche: Ernst Sjöström & Co.

2. HÖGTIDSSAL.

4. FÖRELÄSNINGSSAL.

Göteborgs folkskollärare seminarium invigdes högtidligen den 3 mars. Sedan seminariets rektor redogjort för byggnadens tillkomst, höll statsrådet Berg invigningstalet. Därpå följde en kantat med ord af seminariets inspektor, lektor Friedlander och musik af dir. C. O. Holmberg. Till sist besågos seminariets präktiga och fullt modernt inredda lokaler, från hvilka vi meddela några bilder.

*

Från *menig man till officer* är den lika ovanliga som vackra karriär den i dagarne till löjtnant i Väg- och vattenbyggnadskåren utnämnde ingenjören *N. Hasselquist* kan se tillbaka på.

Löjtnant H. blef, sjuuttonårig, stamansställd vid Vendes artilleriregemente i Kristianstad och tjänstgjorde här efter aflagd underofficersexamen under åren 1895—98. Bredvid tjänsten fann han tid

N. HASSELQUIST.

Nyutnämnd löjtnant vid V. o. V. B. K. efter självstudier avancerad från stamant. vid artilleriet.

för flitiga självstudier. Efter taget afsked från regementet arbetade han under något år vid ett sjösänkingsföretag, kom därefter till Stockholm, där han efter en genomgången förberedande kurs vann inträde vid Tekniska högskolan. Sedan han 1904 tagit ingenjörsexamen har han varit anställd vid Morjärv—Lappträsk järnväg samt Stockholms stads arbeten i Enschede och är f. n. arbetschef vid landtegningsnämnden. Löjtnant H. är 35 år gammal.

*

En storslagen arbetets fest firades den 22 febr. i Oskarshamns kyrka i det då efter ett varmhjärtadt anförande af pastor G. Linderoth *Patriotiska sällskapets medalj utdelades* till ej mindre än 73 personer, alla anställda vid Oskarshamns mekaniska verkstad och skeppsdocka.

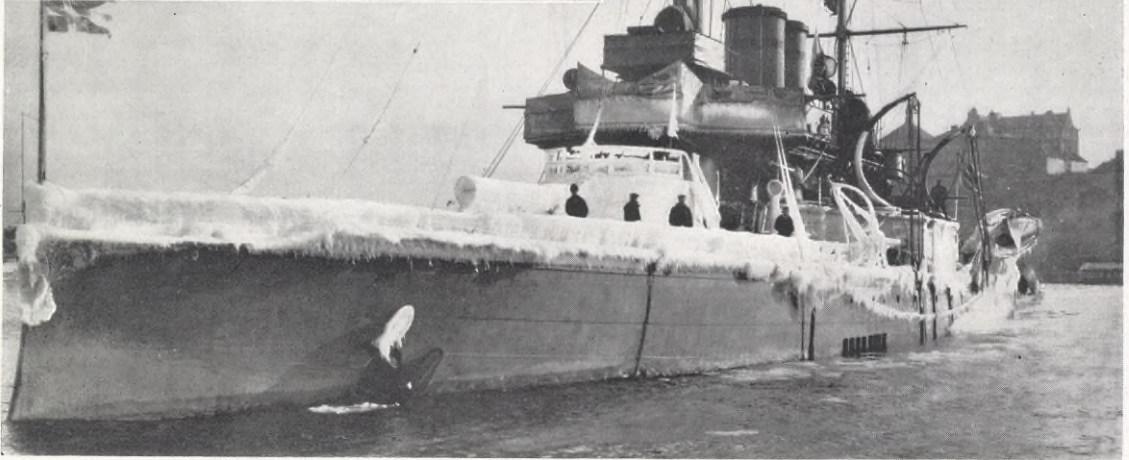
Foto Lindblad, Oscarstam.

73 MEDALJÖRER VID OSKARSHAMNS MEK. VERKSTAD.

Kliche: Ernst Sjöström & Co.

Efter att under cirka tre månader hafva varit ute på expedition har kustflottan, som bekant, nu i dagarna upplösts och krigsfartygen återvändt till sina resp. förläggningssorter. Den 2 mars återkommo sålunda till Stockholm pansar-

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PANSARBÅTEN ODEN I ISSKRUD, ANKOMMER TILL STOCKHOLM.

Klitché: Bengt Sjöversjö.

fartygen "Oden" "Thule" och "Svea" samt jagaren "Vidar." Närmast kommande från Karlskrona hade de haft en mycket svår resa upp till Stockholm i storm, hög sjö och bitter kyla. Brottsjöarne, som spolat in öfver fartygen hade i förening med den starka kölden klädt dem i ett pansar af is, täckande förstäf och back, kanoner och kanontorn samt nående långt upp i tacklingen.

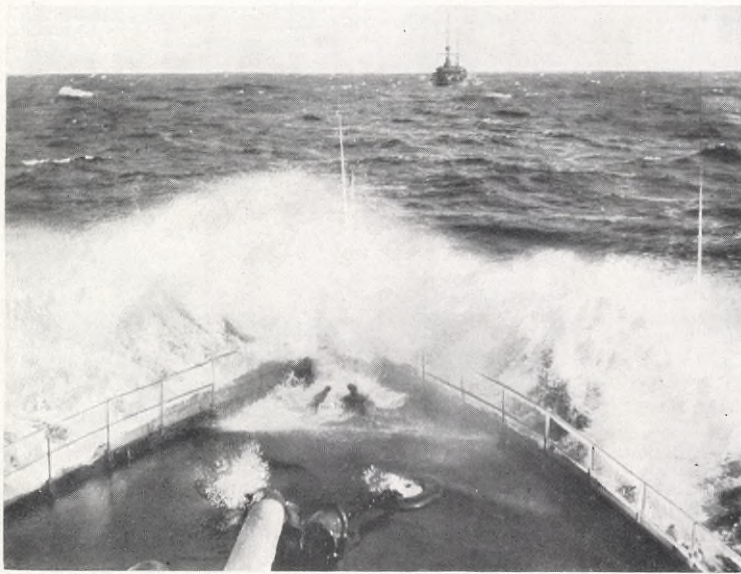
Den nu afslutade vinterexpeditionen har varit af en mycket kräfvande natur. Desto mer glädjande är det då, att högstebefälhafvaren amiral Dyrssen, på samma gång han uttalat sin belåtenhet med expeditionen i dess helhet, kunnat gifva manskapet de

amplaste vitsord både hvad beträffar dess uppförande ombord och dess förmåga att uthärda strapatser.

* Den stora vinterautomobiltäflingen Stockholm—Göteborg—Stockholm, hvilken började den 23 febr. afslutades den 26, då de flesta af vagnarne lyckligt återkommit till Stockholm.

Utgången af täflingen är, när detta skrives, icke känd, men man vet dock, att antalet prickfria vagnar är mycket stort, och att det därför blir backtäflingen, som kommer att afgöra resultatet. Den allmänna siktningen bland deltagarne är, att täflingen varit synnerligen lyckad. De utländska förarne karakterisera täflingen som svår och kräfvande men intressant. Arrangemangen hafva de funnit höjda öfver allt beröm.

Prisutdelningen, hvilken äger rum den 6 mars i mindre fästsalen i Bolinderska huset, kommer att förrättas af hertiginnan af Södermanland.

Amatörfoto.

PANSARBÅTEN THULE I HÖG SJÖ.

Klitché: Bengt Sjöversjö.

DEN långa allén, som sträckte sig nästan snörrak från godset till stationshuset, kommo två män. Den ena af dem — gårdsherrn själf — var iförd en enkel sportkostym som framhåfde hans unga feta Herkulesfigur med det kraftiga axelpartiet och de svarfvade läggarna. Cigaren lyste upp en blond mustasch och

ett par blåa, litet simmiga ögon. Följeslagaren var huvudet mindre. Han var resklädd; ur den uppfällda vargkragen stack en hvass näsa med ett litet svart pepparkornsöga på hvar sida. I sin grå tububb liknade han en lapp eller ett troll.

De hade tagit god tid på sig och de hade beslutat att gå för att få ner afskedsmiddagen som blifvit en smula bastant. Doktorn hade jagat hos sin vän ett par tre dar och skulle nu hem. Småpratande och frustande ut vinångor och rök i kylan drefvo de vägen fram mellan de risiga träden som kastade matta skuggor på snön. Det var svagt månsken. En liten olycklig måne flög i skyarna — oändligt högt uppe, blåfrusen och förskrämd. Hela himmelskupan var besljöad och dess ljus tycktes komma nerifrån, från jorden, som ett återsken från snöfältet. De hvita flaken bredde ut sig åt alla sidor. Granruskor stucko upp här och hvar, och enstaka ljus brunno på afstand. Vinden kantade på nordan; det sved godt i de upphettade ansiktena. Godsherrn grymtade belåtet.

Det hade varit glada dar. Man hade gått i skogen hela förmiddagarna, doktorn hade svurit och baronen hade skrattat, och ett par harpaltar hade visat sig tillmötesgående och gjort den sista kulterbyttan. Men kvällarna hade varit ägnade groggen och kamratminnena. Och nu var det slut. Det var dumt — men baronen var van att lefva ensam och ovan att tänka på annat än det han närmast hade för händer och nu höll han på med sin cigarr och en historia från sin kavalleristid. Doktorn hade varit bataljonsläkare vid samma regemente som vännen tillhört.

Men historien tog slut och de båda männen gingo tiggande vid hvarandras sida. Doktorn kände sig plötsligt trött och längtade till sofakupén. Baronen trampade på som ett stort, starkt djur, godmodig, tanklös, i ett fysiskt välbefinnande, en halfmedveten lycka öfver att vara till och få röra armar och ben och inandas den friska luften och ha samma väg tillbaka på *sin* mark och med *sin* himmel öfver. Han var ingen natursvärmare i ord. Han hade aldrig haft lätt att uttrycka sina känslor, Robust, barnslig och innerst blyg nöjde han sig med att lefva som han kunde utan att bekymra sig mycket om det fanns andra sätt och om hans eller de andras var det rätta.

Doktorn pekade på ett hus där det lyste i ett fönster.

— Hvem bor där?

— Det är skolan. Och det finns ungar, ska' jag säga dig.

— Jag tror väl. Hur många ä' dina?

Baronen skrattade kort. De hade hunnit till stationen. En skenbit midt framför perrongen blänkte i ett rött ljus, och så försvunno spåren i mörkret och snön därifrån de kommo. Den ensamhetens spleen som hvilat öfver de små stationshusen på landet, så öfvergifna, så tröstlöst lika hvarandra, kom doktorn att dyka ner i sin tububb. Han frös. Han kände sig själf bortglömd, öfersnöad; det var som tåget hade gått ifrån honom. Men baronen drog honom med sig in i väntrummet, och med sin

bullrande och glada röst hälsade han på några bylten som nego i ett hörn. En rökig fotogénlampa i taket svängde för draget från dörren. Skenet lade skuggor i ögonhålorna, det var smutsigt och trist, och smutsigt och oändligt trist verkade alltsammans i det fyrkantiga rummet med de nakna bänkarna, plåtkamäner, spottlådans enris, liförsäkringsannonserna på väggen och vattenkaraffinen där vattnet var gult.

En karl med en lykta kom genom salen. Det var stationsmästaren; han var hopkrumpen som ett gammalt vinteräpple, rödögd och hostade svårt.

— God kväll, Karlsson, hälsade baronen med en dunk i ryggen. Hur går det och hur mår Inga?

— Det är inte så bra.

— Jaså; baronen stannade på rösten. Inte något farligt heller.

— Jag vet inte. Hon har varit dålig ett par dar; jag tror det är halsen. Hon har feber, säger hustru min.

Baronen fick upp sitt ur. Han hade i en hast blifvit stilla i ansiktet: endast ögonen rörde sin frågande och fladdrande blick.

— Vi ha tio minuter på oss. Du skulle göra mig en tjänst, han vände sig till sin vän, om du ville se ditin ett slag. Det är ett sjukt barn.

— Naturligtvis.

Två små rum hörde stationsmästaren till. I det bortersta låg en sex, sjuårs flicka nerbäddad i en utdragssoffa. Det var ett vackert barn. Men ögon och kinder blossade af febern och det långa, svettklibbiga håret flöt ut på kudden i en tofvig härfva. De torra läpparna arbetade; strupen svalde och svalde. Doktorn tog pulsen. När flickan såg den hvassa näsan och de hvassa ögonen öfver sig, blef hon rädd och började gråta. Men det kom bara några små fågelpip ur halsen.

— Nå? sade baronen. Han stod i dörren och hviskade med en gammal kvinna — stationsmästarhustru — som höll händerna under förklädet och sag ut som om hon velat stoppa dit hela sin lilla skinntorra person, om det gått för sig.

— Ja, bra är det inte. Doktorn gned sin näsa. Inte bra... Säg mig, har ni haft difteri i socknen?

— Difteri, dift... mumlade baronen.

— För ett halft år se'n var det ett par fall, sade stationsmästaren.

— Jag kan inte säga något bestämdt. Men ni får skicka efter provinsialläkaren nu genast. Jag har ju ingenting med mig. Hvad är klockan, Kurt? Jag måste skynda mig. Tåget...

— Tåget, upprepade baronen utan att röra sig ur fläcken. Han stirrade som hypnotiserad på barnet i soffan. Hans ansikte var stelt och förvirrat. Men plötsligt tyckte han vakna, och med ett jättegripp, som emellertid strax slappnade, högg han den lilla doktorn i armen.

— Du kan inte stanna, säg? Jag har en medikamentlåda där hemma — Grönberg, provinsialläkaren, gjorde i ordning den när det gick halsodt senast — det kanske finns något som du kan använda... jag menar, medan vi få bud till honom...

Pepparkornsögonen rullade rundt. Så stannade de; de hade fått syn på ett ansikte som de inte kände. Några sekunder stodo de båda männen och fixerade hvarandra blick i blick, och på samma gång ljusnade bägge två och doktors lilla beniga hand försvann i baronens väldiga näfvar.

— Jo, nickade han tyst.

— Då springer jag hem efter lådan och säger till om skjuts till Grönberg med detsamma... Tack. Han kramade sin väns hand och var försvunnen.

Med långa, knående steg började han gå allén

tillbaka. Vädret hade klarnat och kölden ökat. Hela västra delen af himlen var fullkomligt molnfri, emaljblå, och i detta emaljblå satt nu månen fastnitad som en briljant. Baronens skugga gick på snön med groteska Lunkentussteg. Och plötsligt började skuggan springa. Baronens sprang, sprang för lifvet, sprang med en enda tanke dunkande i hjärnan: att hans barn var sjukt och att det kanske skulle dö, om det inte kom hjälp i tid. Aldrig hade allén förefallit honom så lång. Han hade gått den med kvinnor sakta och lekande, och den var kort som lyckan. Nu jagade han fram i språngrmarsch, ah den var lång som olyckan. Den växte in i oändligheten. Träden flögo förbi som svarta fantomer med armarna efter honom. Han sprang, fläsande under sin kroppstyngd, genomblöt af svett, med de knutna näfvarna boxande i luften.

Ändtligen var han hemma. Han ordnade med budet till provinsialläkaren och lät spänna för att sig själf, och så åkte han i väg med medikamentlådan. Han frös i släden; skjortan var en våt och iskall trasa på bröst och rygg. Men han tänkte på sitt barn och på flickans mor — den enda förbindelse af någon ömmare art han haft. Den var förbi för många år sedan nu, men barnet var kvar. Han hade skaffat ett hem åt det hos stationsfolket, och Inga hade vuxit upp under hans ögon utan att han tagit vidare notis om henne till en början. Men med åren hade baronens faderskänslor vaknat. De började som en naiv nyfikenhet på det lilla lifvet, som i alla fall var en del af honom själf, och snart var han fångslad. Hans väg bar allt oftare till stationshuset. Han blef en mycket välkommen farbror. Men där han nu satt och skakade i släden och tänkte på hvad denna farbror kände för ögonblicket, var det inte bara ängest inom honom utan det var också en stor förvåning som öfver någon besynnerlig upptäckt. Men han kunde inte reda ut det hela. Han bara satt och mumlade: inte visste jag att det var så, inte visste jag att jag var sådan, och med det höll han på tills släden stannade vid stationen.

Barnet sof. En plågad sömn, tung och flämtande. De små händerna knöto sig på täcket och ett hvisslande ljud trängde ur strupen. Doktorn undersökte medikamentlådan och lagade till någonting; därpå gingo de båda herrarna ut i väntrummet och slogo sig ner vid kaminen med sina rök. De rökte en stund i tystnad.

Så sade baronen:

— Minns du Sally?

— Den vackra flickan i messen

— Ja... Det är Ingas mor.

— Jaså, du var den lycklige. Ni oro många som uppvaktade, vill jag minnas.

— Stackars lilla Sally. Hvad har det blifvit af henne? Hvad blir det af dem allihop? Nu i kväll förstod jag att hon inte släppt mig därför att hon gick eller därför att jag gick. Hon är kvar i barnet därinne. Hon vill mig något. Du måste hjälpa mig, hör du. Ni måste rädda flickungen åt mig, annars...

Det hördes några jämmerstön därinifrån; doktorn gick in. Baronens makade sig närmare kaminen. Han frös så att han huttrade.

— Nu har jag gjort hvad jag kan, och doktor Grönberg får ta vid. Den lille mannen kom ut och kröp i tulubben igen. Och nu ge vi oss hem till dig så länge. Stationsmästaren får telefonera. Se så, jag försäkrar dig att det inte är någon fara för ögonblicket.

För fjärde gången på några timmar färdades baronen genom den långa allén. Han hade öfverfallits af en besynnerlig apati, men det lilla gråa trollet vid hans sida i släden hade återfått sitt goda humör och hvisslade operettmelodier. Månen stod rätt öfver allén. Trädskuggorna krympte ihop. Natten var hvit och kall och tyst.

Just som de stego ur vid stora trappan kom en ny frossbrytning och skar som ett isvatten genom baronen. De togo en godnattoddy i biljardrummet för att värma sig och gingo till sina sofrum. Doktorn hade lofvat stanna öfver morgondagen. Han var tidigt på benen nästa dag och tog sig en liten promenad, medan han väntade på frukosten. När han kom tillbaka syntes ännu ingen baron till.

— Det var en förbannad sjuosofvare, murrade doktorn. Han svälter mig ju.

I detsamma kom betjänten med hälsning från sin husbonde. Om doktorn ville vara god och titta in ett slag. Baron var inte kry.

I sin stora imperialsäng, tung och vördig som den gamla tiden, låg godsets herre och stirrade med feberstrimmiga ögon på sin vän. Han räckte fram sin hand; fingrarna brände som eld.

— Jag fick mig visst en knäpp i går med språngrmarschen, hväste han. Du får se efter hvad det är. Jag är förbannadt torr i halsen.

På eftermiddagen konstaterades lunginflammation och på kvällen blef det till full yrsel. Baronens var ute och åkte igen i den långa allén. Den var förfärligt lång och han hade förfärligt brådtom. Nu sprang han; svetten dröp och hjärtat bultade. Men ändå kom han ingenstans. Han sprang på samma ställe. Det var som när man springer för att hålla sig kvar på den rullande trottoaren i ett förlustelse-etablissemang. Han arbetade och arbetade. Och långt, oändligt långt borta gick ett tag sin kos och ett barn vinkade i ett kupéfönster och ropade något som han inte hörde. Det var Inga och likväl inte Inga.

Frampå natten kom han till sans. Han såg upp och mötte de små pepparkornsögonen och den hvassa näsan.

— Hur känner du dig nu?

Men baronen svarade inte på frågan. En stund därefter hviskade han:

— Har Karlson telefonerat? Och det är bra? Gudskelof. Det hoppades jag knappt. Vet du, jag har legat och tänkt på en sak. Om det går galet för mig själf nu — jo, jo, jag vet att det står illa till — om jag skall dö, är det inte i alla fall underligt att det liksom är för henne, för Inga, kanske för att hon skall få lefva...

— Nu skall du försöka sofva.

— Men nog kan du ännu hjälpa mig, inte sannt? En blink af skrämsel flög öfver det redan förändrade ansiktet.

Doktorn nickade tyst.

Strax därpå sof baronen. Han sof lugnt; dragen hade återfått sin godmodiga och trygga tanklöshet. Hans sömn var djup, och vid middagstiden öfvergick den i en ännu djupare.

Några dagar efteråt för godsets herre för sista gången genom den långa allén. Han gjorde sig ingen bradska. Och ändå väntade taget på honom.

Snön föll i stora vata flockar. Från de svarta träden lyfte svärmar af kråkor och gledo med tung flykt genom den tunga luften. Men i ett fönster i stationshuset satt en flickunge och lekte begraving med sin största docka.

1. WIKSTRÖMSKA LAGETS START I BOBSLEIGH-TÄFLAN. Eröfrade 1:a pris och hertigparets af Södermanland hederspris.
2. KASTENGRENSKA BOBSLEIGH-LAGET, 2:a pris.
- 3: STAFETTLÖPNING PÅ SKIDOR: f. v.: hr Brokvist, fr. M. Lithander, hr Jacobson, 1:a pris.
4. VID STAFETT VÄXLINGEN.
6. SKIDTÄFLAN ÅRESKUTAN RUNDT: Haldo Hanson, 1:a pris, P. Eriksson 2:a pris, E. Lindberg 3:e pris.

Åreveckan, de stora till den vackra vintersportsplatsen vid Åreskutans fot förlagda idrotts-täflingarne den 20 och 25 febr, ha gynnats af ett äkta nordiskt vinterväder. Kylan har varit frisk, understundom bister, solen har strålat från blankblå himmel omväxlande med att snöstormen hvinande farit fram öfver fjällen och de stora oöfverskådliga vidderna ha varit täckta af djup bländhvit snö. Tillslutningen till veckan har från idrottsälskande kretsar varit synnerligen liflig. Bland det stora antalet tillresande ha äfven varit en mängd utländingar, däribland åtskilliga af de främmande journalisterna vid Nordiska Spelen i Stockholm. Programmet har upptagit alla tänkbara slag af vinteridrott, källbacks- och bobsleighkänning, skidlöpning, trafttäfling, åkning på skidor efter häst och ren, pulkkörning m. m. Vid den skidtävling Åreskutan rundt, som ägde rum den 22 febr, eröfrades första priset af den kände mästerlöparen Haldo Hanson, hvilken under hela tävlingen behöll ledningen och i den svåra terrängen plöjde väg för de efterföljande. Hansons tid var 2 t. 56 m. För näste man noterades 5 sek. längre tid.

Af samtliga täflingar under Åreveckan tilldrog sig bobsleigh-matchen mellan prinsessan Marias bobsleigh-klubb och Åre bobsleigh-klubb största intresset. Hvardera klubben startade med tre lag och genomsnittstiden för de två bästa loppen af de resp. klubbagen skulle vara utslagsgifvande. Segern och det till tävlingen af bankir Nils Persson uppsatta ståtliga vandringspriset hemfördes af prinsessan Marias klubb. Det snabbaste laget för dagen beslod af löjnant N. Wikström, grosshandlare U. Salchow, fröken L. Stackell och mr A. B. Raper. — Programmet utfylldes på angenämaste sätt med gemensamma fästtillställningar inomhus och släutflykter i omgivningarna.

5. DIR: T. MARCUS, Åre-etablissemnets populäre chef. Eröfrade 2:a pris i skidkörning.

Efter foto. för H. 8. D af G. Reimers, Gefle.
KONUNGEN (1), KRONPRINSPARET (2), PRINCESSAN MARIA (3), PRINS EUGEN (4) OCH PRINS VILHELM (5) JEMTE UPP-
VAKTNING M. FL. UNDER BESÖKET I RÄTTVIK.

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Sjöbergsvarn, Sittm. Göb.

I likhet med föregående vintrar har Rättvik haft glädjen att för några dagars rekreation mottaga konung Gustaf som gäst. Efter att samma dag hafva aflagt ett besök i Falun och där varit föremål för den lifligaste hyllning från befolkningens sida anlände konungen på aftonen den 26 febr. till Rättvik, äfven här varmt hyllad af de vid stationen samlade folkmassorna. Sedan kommunalstämmans ordfö-

rande kronolänsmän Tellander hälsat konungen välkommen, anträdde i släde färden till Siljansberg där konungen under sin vistelse i Rättvik bor.

Före det kungliga ekipaget redo förridare, iklädda rättviksdräkter o. lysande vägen genom skogen med sina fladdrande bloss. Utom konungen befinna sig äfven kronprinsparet, hertigparet af Södermanland samt prins Eugen i Rättvik.

VINTERIDROTTSFESTEN I HUDIKSVALL: FRÅN INSATSSKJUTNINGEN 1. Banktir. Nordin, Gefle, en af den frivilliga skytterörelsens verksamaste befrämjare; 2. banktir. Hägg, ordf. i Hudiksvalls skytteförening. — Foto. Lindquist, Hudiksvall.

T. v.: KONUNGENS VANDRINGS-PRIS för svensk vagn i K. A. K:s Vintertäflingar.

T. h.: K. A. K:S 10-ÅRS JUBILEUM, K. Automob. Klubbens ordf, greve Clarence von Rosen i första vagnen vid korson d 2 mars. Se titelvignetten.

I Hudiksvall ha i dagarne stora vinteridrottstäflingar ägt rum. Spelen inleddes med en af länets skidlöpareförbund anordnad orienteringslöpning på skidor, hvilken som deltagare räknade länets bästa löpare, däraf flera kända som storrännare. I anslutning till idrottsfesten hade Gäfleborgs skytteförbund anordnat stora vinterskjuttäflingar hvarjämte Norra och Västra Helsinglands enskilda trafikklubbs träffäflingar samtidigt ägde rum.

Kungliga Automobil Klubben kommer den 6 mars att fira sitt tioårsjubileum med en bankett på Grand hotell i Stockholm. Inbjudning till festen har antagits af prins Wilhelm äfvensom af utrikesministern, civilministern och de utländska sändebuden för de länder, som representerats i vinterautomobiltäflingen.

MUNKKOLONIEN PÅ ATHOS,
IFRÅGASATT SOM KYRKOREPUBLIK VID BALKANUPPGÖRELSEN.

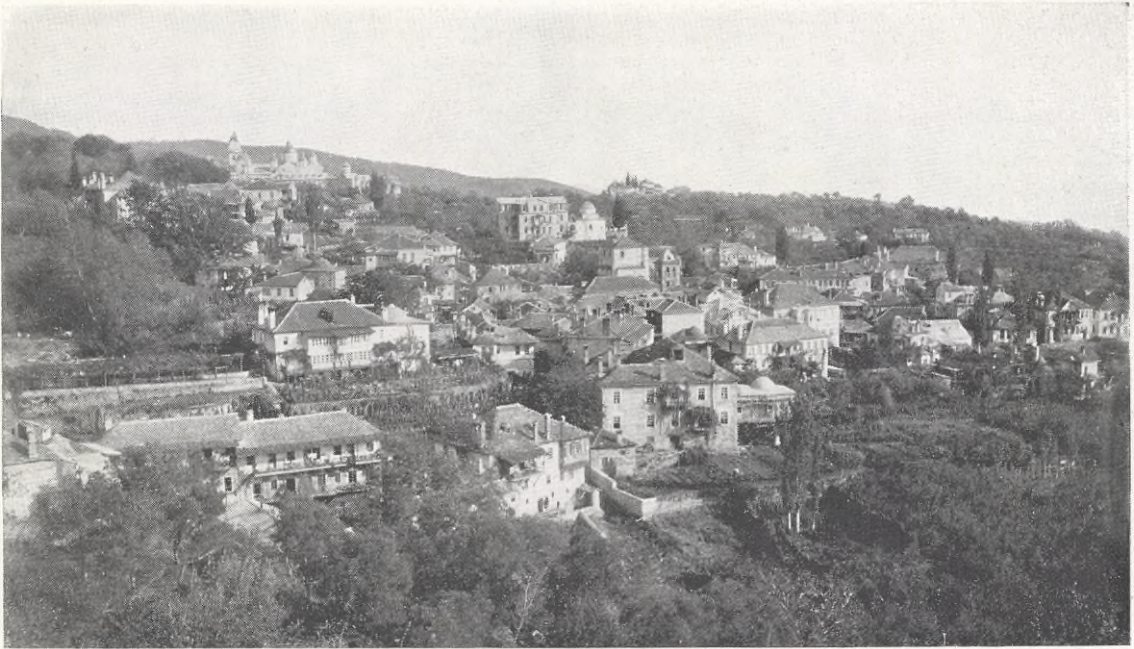
med undanröd-
jande af den tur-
kiska öfverhög-
heten göras till en
själfständig kyrk-
korepublik, hvil-
ken skulle ställas
under ekumenis-
ke patriarkens ju-
risdisdiktion och
de ortodoxa sta-
ternas beskydd
samt besättas af
internationella
trupper eller gen-
darmerikärer. I
hvad mån rykt-
et talade sannt
är icke känt, då
ju militärrevolten
i Konstantinopel
medförde ett

Vid den utred-
ning af de trass-
liga Balkanaffä-
rerna, som den
stora ambassa-
dörskongressen i
London hade om
hand, drytades
äfvén frågan om
berget Athos'
och därvarande
munkkolonis
framtida öde. Ett
rykte visste be-
rätta, att stor-
makternas am-
bassadörer enats
om, att den på
berget Athos va-
rande samman-
slutningen af
munkar skulle

Öfverst: DAPHNE, Athos hamnstad. Mellerst: GREKISKT KLOSTER (*Pantocrator*) OCH BERGET ATHOS.
Nederst: RYSKT KLOSTER (*S:t Pantelimon*). — Efter originalfotografier.

brådstörtadt af-
brott i ambassa-
dörskongressens
arbete och hind-
rade förverkli-
gandet af dess
dispositioner.
Tydligt är dock
att vid Balkan-
härivans slutliga
uppredande frå-
gan om Athos-
munkarnes fram-
tid skall upptagas
till ny ompröf-
ning och lösas
på det enda möj-
liga sättet d. v. s.
i riktning mot
frigörelse från
det på grund af
trosmotsatsen
olämplig turki-
ska öfverväldet.
Berg Athos

KARAIIS, kloster-
myndigheternas
hufvudsäte.

en fristad efter sitt sinne. Det första klostret på platsen grundlades år 968 af den grekiske munken Atanasios. Efter hand tillkommo flera kloster, och man hade till sist att räkna med en klosterkoloni af stor betydighet. Genom sin frivilliga underkastelse under det i början af 1400-

GREKISKT KLOSTER (Karakallo) OCH BERGET ATHOS.

ligger på en i Aegeiska hafvet utskjutande landtunga af den macedoniska halfön Chalcidice. I midten af nionde århundradet uppsöktes berget Athos af en del kristna eremiter, hvilka här i den härliga, från världen isolerade nejden funno

RYSKT KLOSTER (S:t Andreas eller Seraljen).
EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

Klicka: [Bengt Sjöberg](#)

INTERIÖR FRÅN RYSKA KATEDRALEN (St. Andreas). — Efter originalfotografi.

talet mot Europa framträngande turkiska väldet lyckades denna munkkoloni att af sultan Murad II mot erkännande af den turkiska öfverhögheten utverka åt sig rätt till fri religionsutöfning. Denna rätt har alltjämt bevarats. Munkkolonien har fortfarit att i den turkiska omgifningen existera som ett kristet samfund, troget fasthållande vid sin tro, sina traditioner och sedvänjor, med medeltiden ännu dröjande kvar i de fästningslika klosterbyggnaderna, munkbyarne och eremitboningarne.

Berget Athos är ytterst svårtillgängligt för främlingar, och det erfordras utomordentliga rekommendationer för att vinna tillträde till de olika klostren, kyrkorna och biblioteken, något hvarom vår meddelare, hvilken det lyckats att göra ett personligt besök på platsen, haft åtskilligt att berätta. De fotografier han tagit och hvilka han satt H. S. D. i tillfälle återgifva äro också ur alla synpunkter synnerligen märkliga. För kvinnor är kolonien obönhörligt stängd. Det påstås, att helt nyligen ett af grekiska drottningen tillämnadt besök på Athos måst inhiberas på grund af munkarnes motstånd. Den enda kvinna, som under de senaste 500

åren veterligen besökt Athos är lady Stratford Redcliffe, gemål till den engelske diplomat, som i början af 1800-talet var Englands sändebud i Konstantinopel.

F. n. finnas på Athos tjugu kloster. Af dessa äro 17 grekiska, ett ryskt, ett serbiskt och ett bulgariskt. Menigheten utgöres af omkring 3000 munkar och cirka 4000 lekmannabröder. Kvinnor äro, som förut sagts, bannlysta från platsen. Menigheten hålles vid makt genom rekrytering af munkar och tjänande bröder från andra länder. Kolonien styres af den af klostren valda heliga synoden i Karais, den viktigaste orten, där äfven den turkiska agan har sitt residens.

Athosmunkarne ägna sig vid sidan af sina andaktsöfningar åt vetenskapliga studier, konst, landbruk och slöjd samt föra ett arbetsamt och allvarligt lefnadssätt. De disponera öfver betydande rikedomar, hvilka de klokt och samvetsgrant förvalta.

Den areal kolonien förfogar öfver uppgår till omkring 500 kv.-kilometer och utgöres af en bergsplata, liggande på betydlig höjd öfver hafvet. Klimatet är det härligaste, jorden bördig med yppig, tropisk växtlighet och landskapet i sin helhet af utomordentlig skönhet.

MUNKAR OCH DIAKONER I VATOPEDI. — Efter originalfotografi.

DANSKA KONUNGAPARETS BESÖK I BERLIN.

Efter fotografier.

Öfverst: ANKOMSTEN. KEJSAR WILHELM OCH KONUNG CHRISTIAN SAMT KEJSARINNAN MED DROTNINGEN AF DANMARK.
Nederst t. v.: VID STRIDSÖFNINGARNE. — T. h.: I. SPETSEN FÖR TRUPPERNA.

Klubbet Bengt Sjöström.

Det danska konungaparet har i dagarne den 24—26 febr. aflagt ett officiellt besök vid tyska kejsarhofvet hvilket mottagits med påfallande uppmärksamhet. Det högtidliga intäget i Berlin skedde med utvecklande af den största militära prakt. Till ära för danske konungen

ägde en af dagarne vid Potsdam en storslagen stridsöfning rum, i hvilken trupper af alla vapenslag deltog. — För att i Frankrike något mildra intrycket af detta besök sändes samtidigt danska Elefantorden till den nye presidenten.

TSIKLIRIS, den grekiske første pristagaren vid V Olympiaden i längdhopp utan anlopp (3 m. 37 cm.), har i dagarna aflidit Våra bilder visa porträtt af T. just när det berömda hoppet togs.

H. & D. a STOCKHOLMSFOTOGRAF.

En mer än vanligt lofvande skådespelare på amerikansk scen är *Arvid Paulson*, som f. n. med stor framgång uppträder i Newyork. Hr P., som är född i Helsingborg 1886, har vistats i Amerika i sju år. Han började som journalist, men öfvergif snart tidningsmannabanan och blef biträdande regissör vid Donaldsons sällskap, som uppfört åtskilliga pjäser af Strindberg, Didring, Hedberg och andra svenska författare. Sedan öfvergick han till den Anglo-Amerikanska scenen och under tvenne år har hr P. gjort stor lycka i hela Amerika i succéspjeseu *The Beauty Spot*. Den unge skådespelaren, som af allt att döma, går en lysande framtid till mötes, är äfven lyckad öfversättare och har introducerat flera engelska dramatiker på svensk scen.

* * *

ARVID PAULSON en ung, lofvande svensk-amerikansk skådespelare

Efter fotografi.

F. KACHLER, eröfrare af årets världsmästerskap i konståkning på skridskor vid täfplingarne i Wien.

Världsmästerskapstävlingen i konståkning på skridskor ägde rum den 23 febr. i Wien. I tävlingen deltog åtta konståkare, representerande fem nationer, däribland äfven Sverige. Förste pristagare blef Fritz Kachler, Wien, som hvad teckning och figurernas storlek beträffar presterade en utmärkt åkning, men hvars hållning gaf skäl till anmärkning. Svensken Rooth, som blef sjätte man, hade god teckning och hållning, men små figurer. Intrycket af hans utmärkt vackra fria åkning störcdes af ett par fall.

Foto. Alnberg & Preinitz, Stockholm.

JULIUS CÆSAR PÅ SVENSKA TEATERN. Slutscen.

Klökhet Bengt Silfverparra

* Data å nästa sida.

DU RIETZ.
Grosshandlande. — Stockholm.
90 år 4 Mars.

C. J. E. DAHL.
Grosshandlande. — Stockholm.
80 år 5 Mars.*

E. J. LJUNGBERG.
Fil. D.r. Verkst dir. Disponent.
Falun. 70 år 4 Mars.*

C. A. KJELLBERG.
Grosshandlande. F. d. Konsul.
Göteborg. 60 år 10 Mars*.

C. P. CURMAN.
F. d. Professor — Stockholm.
80 år 8 Mars*.

C. O. A. LIVIJN.
Regementsläkare — Göteborg.
60 år 3 Mars*.

B. BUHRE.
Med. D.r. — Stockholm.
50 år 4 Mars*.

E. J. ALMQVIST.
Med. Lic. Prov.-läkare. —
Mörsil. 50 år 26 1 ebr.

H. ANDERSSON.
F. d. Major. — Grenna.
70 år 22 Febr.*

C. C. A. FALLENIUS.
Kommendörkapten. — Karls-
krona. 50 år 19 Febr.*

J. G. EWERLOF.
Byråchef i Gen.-tullstyr. —
Djursholm. 50 år 24 Febr.

O. V. LANDÉN.
Landskamrer. — Falun.
50 år 24 Febr.*

L. A. GUSTAFSSON.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Mora. 60 år 19 Febr.

G. J. A. SAHLGREN.
Präst. Kyrkoherde. Komm.-man.
Hasselfors. 60 år 25 Febr.

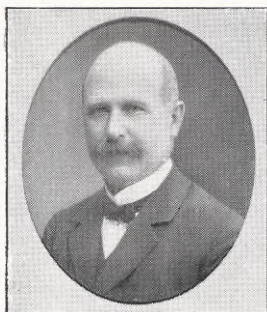

T. V. DAMGREN.
Rektor v. realskolan. — Marie-
stad. 50 år 23 Febr.

M. RIECK-MÜLLER.
Författarinna. — Stockholm.
50 år 8 Mars.

* Data här nedan.

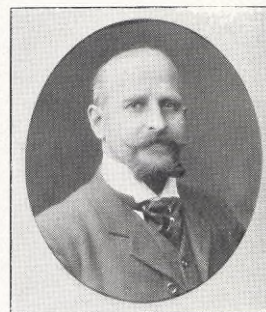
H. HULTING.
Direktör. — Herrljunga.
50 år 25 Febr.*

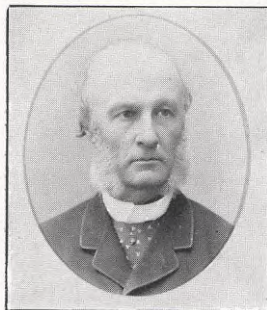
C. WOLRATH.
Direktör. Stadsfullmäktig. —
Uppsala. 50 år 26 Febr.

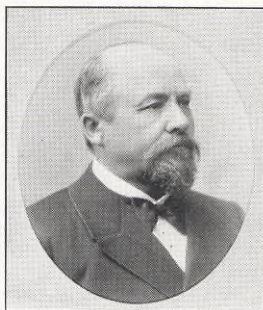
B. K. GELHAAR.
Urfabrikör. — Stockholm.
50 år 23 Febr.*

J. WOLD.
Bokhandlare. — Borås.
50 år 27 Febr.

G. F. BERNDES †.
Bruksegare. — Jacobsberg.
F. 34. † 28 Febr.*

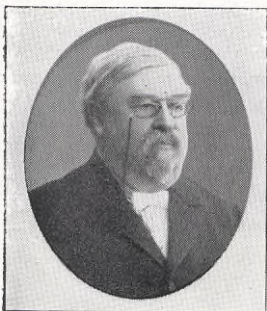
P. A. SVANBERG †.
Grosshandlande. — Nederkalix.
F. 39. † 14 Febr.*

P. LARSSON †.
F. d. Landstings- o. komm.-man.
Hemmanseg. — Mesattebo.
F. 41. † 17 Febr.

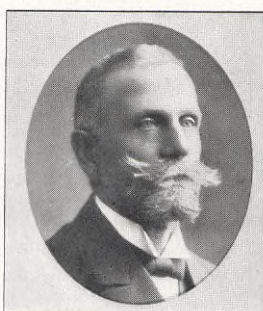
C. L. BERNDES †.
F. d. Disponent. — Stockholm.
F. 43. † 1 Mars.

J. G. V. HARTELIUS †.
Med. Lic. 2. Stadsläkare. —
Arboga. F. 45. † 24 Febr.*

A. F. KULLBERG †.
Grosshandlande. — Katrine-
holm. F. 52. † 27 Febr.
(Text å nästa sida).

A. F. OHLSSON †.
Landssekreterare. — Vexjö.
F. 54. † 21 Febr.*

C. F. FRÖBLOM †.
Med. Lic. Öjverläkare. — Krop-
pefjälls san. F. 64. † 11 Febr.

CARL DAHL. Grosshandlande i Stockholm 58—01, därefter omb i utl. handelshus. Led. af styrelserna i Stockh. köpmannafören 77—85, f. F. Schartaus handelsinst. 83—85; led. af skand. firma- och varumärkeskomm. 81—84; stadsfullmäktig i Stockholm 77—81, revisor i Förmynd.-kamm. 78—81, skolrådsled. 77—85, suppl. i fullm. i Riksbanken 83—85.

ERIK LJUNGBERG. Afg fr Filipstads bergsskola 65, tjänstgi. v. olika jernbruk; sedan 75 disponent i St. Kopparbergs bergslags a-b. sedan 88 dess verkst. direktör, sedan 96 ordförande i bolagets styrelse. Led. af Folkundervisn.-kommittén o. af Jernvägstaxekommittén; led. af senaste tulltaxekomm., deltog sasom Sveriges ombud i traktatsunderhandlingarne 06 o. 11. Led. af K. Vet.-akad. 1900, fil. hedersdoktor 09. Komm. m. st k. V. O. Biografi o. helsidesporträtt ärg. VI: 40.

CARL AUGUST KJELLBERG. Sedan 83 delegare i exportfirman J. A. Kjellberg & Söner i Göteborg. Under en följd af år fr. 79 kejs. tysk konsul. Styr.-led. i Göteborg. E. Bank 80, v. ordf. 96, verkst. dir. 96—05, ordf. 1900 (numera i a-b. Göteborgsbanken). Led. af Handelsfören. fullm. 90, ordf. 06, ordf. i Hand.-kam. o. i Hand.-o. sjöf.-nämnden 06; Styr.-led. i a-b. Bofors—Gullspång m. fl., styr.-led. i Kjellbergska flickskolan. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige sedan flera år. Led. af Riksd. F. K. 10—11.

CARL CURMAN. Stud.-ex. 53, med lic. 64, badläk. i Lysekil 59—72 intend. derst. 72—88. Professor i plast, anatomi v. Fria konstakad. 69—72. Docent i balneologi o. klimatologi v. Karol. inst. 80—98, grund. o. verkst. dir. v. Stockh. badhus a-b. 67—02. Led. af dir. i Gymn. centr. inst. 75—96,

af styr. i Tekn. skol. i Stockh. 76—83. Med. hedersdr. i Köpenhamn 79. Utg. skrifter i balneologi, med. i Nord. fam.-bok. Hed.-led. af Fria konstakad. Biografi och helsidesportr. ärg. III: 18.

CLAES OTTO LIVIIN. Stud.-ex. 73, med lic. 88, prakt. läk. i Göteborg sedan 88, bat.-läk. v. Bohusl. reg. 93, reg.-läk. v. Vestg. reg. 10. På sin tid led. af C.-J:s förs. kyrkonämnd o. af Folkskolenämnden samt ordf. i V. Sv. folkbildn.-förb. Ordf. i Göteborg. arbetareinst. Sekr. i Göteborg. läk.-sällsk. 92—93 samt sedan 1900.

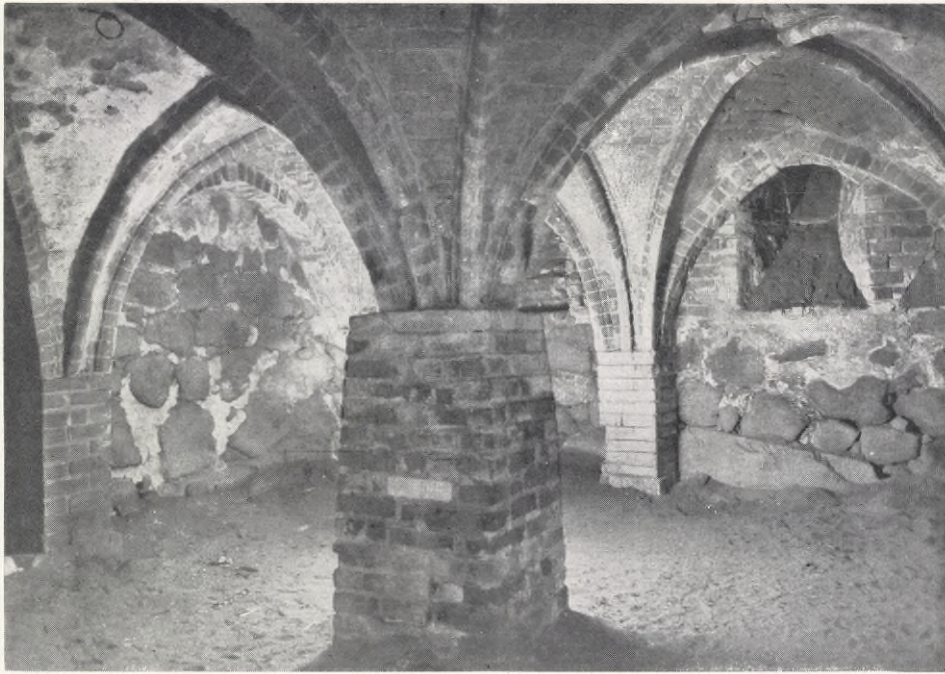
BERTIL BUHRE. Stud.-ex. 81, med dr 97. U.-läk. v. Sabbatsb. sjukhus 93—94, praktisk läkare i Stockholm sedan 94, aman. i Med.-styr. 94—99, sekr. i allm. sv. Läkarfören. sedan 1900, i Nationalfören. m. tuberk. sedan 04. Led. af Stockholms stadsfullmäktige 03—08.

HJALMAR ANDERSSON. U.-löjtn. v. Elfsb. reg. 64, major i armén 94 afsk. s. å. På sin tid lärare v. Gymn. centr. inst. Gymn.-lärare v. i rov i Stockholm 70—74, i Helsingborg 75—03. Deltog med utmärkelse i Nord-amerikanska inbördeskriget på 60 talet.

ALBERT FALLENIUS. U.-löjtn. v. K. Flottan 84, komm.-kaptn af I:a gr. 11. Lär. v. K. Sjökrigssk. 98—07, chef i Torpeddep. i Karlskrona sed. 08. Direktör i Flott.-pens.-kassa sedan 09.

OTTO LANDÉN. Stud.-ex. 81, hojr.-ex. 86, kv.-fogde i Jemt. 91, landskamrer i Kopparb. län. 06. På sin tid framstående o. verksam kommunalman i Östersund. Sedan 06 ordf. i skogsmedelsfonder i sin ort. Under

Efter fotografier.

Af en tillfällig meddelare i Uppsala hafva vi haft nöjet mottaga ovanstående fotografi, hviken återgifver bilden af en krypta, belägen under det s. k.

Söderbomska huset å Wärm-lands nations tomt i Uppsala. Kryptan torde, skriver vår meddelare, förskrifva sig från tiden före 1300, är väl bibehållen — trots dess användning till potatiskällare under senare tid — och erbjuder mycket af intresse.

Emellertid har den aldrig grundligt undersökts. En känd arkeolog i Stockholm gjorde visserligen några mätningar och skref en kort uppsats därom i Fornvännens för en 5 år sedan, men en så grundlig undersökning,

som den förtjänar, isynnerhet som det finns skäl till den förmodan att underjordiska gångar utgå ifrån densamma, har den ej varit föremål för.

AUGUST KULLBERG †.

Tillhör Veckans Porträttgalleri.

Den 27 febr. afled hastigt i Katrineholm grosshandlanden August Kullberg därstädes. Med honom bort gick en af vår svenska maskinexports märkesmän.

August Fredrik Kullberg var född å Knapparp i Solberga af Jönköpings län den 1 maj 1852, son till bruksägaren därstädes August Kullberg och hans maka Caroline Wettermark. Efter mogenhetsexamen i Jönköping ägnade sig Kullberg åt handeln och företog inom kort en rundresa i Förenta staterna, under hvilken han fick impulsen till igångsättandet 1878 af den grosshandelsaffär under firma Kullberg & komp. i Katrineholm, som från en ringa början småningom utvecklade sig till en af de största i Sverige med filialer i Kristiania, Trondhjem, Köpenhamn, Aalborg och Ryssland och med en årsomsättning endast å den svenska afdelningen af icke mindre än 3 mill. kr. årligen. Firman sysselsätter för närvarande ända till sju stora svenska fabriker och har haft den största andelen i Katrineholms utveckling från en anspråklös järnvägsknut till det storartade industrisamhälle det nu utgör.

För vårt land i dess helhet har Kullberg framför allt haft betydelse som en af banbrytarna å exportmarknaden för vår svenska maskinindustri, särskildt för landbruksmaskiner och på Ryssland. Han var också ledamot af Sveriges allmänna exportförenings styrelse förutom i ett flertal större industriella företag. För öfrigt gjorde han sig känd som konstvän och en framstående antikvitetsamlare samt efterlämnar minnet af en blid och sympatisk personlighet, förvisso saknad inom en vidsträckt vänkrets.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

åren 04—13 såsom sakkunnig anlitad i Fin.-dep. o. är komm. led. i utredn af åtskill. frågor på skattelagsstift. område.

HJALMAR HULTING. Direktör f. Sv. Superfostatfabr.-nederlag i Herrljunga. Ordf. i komm.- o. municipalstämorna, landstingsman.

KNUT GELHAAR. Inneh. sedan 86 urmakariaffär i Stockholm. V. ordf. i Stockholms urmakeriidkarefören., kassakontrollant i Sveriges urmakareförbund.

GUSTAF BERNDES †. Stud.-ex. 52, afg.-ex. fr. Falu bergsskola 58 chef i Ljusne järnverk 71—86, inköpte sistn. år egendomen Jacobsberg. Stor delegare i Uddeholms A.-B., ingick B. i dess styrelse och var led. af densamma sedan 86. Inom denna nedlade B. ett betydande intresse och arbete till fromma för det stora bruksbolaget. Fullmäktig i Jernkontoret 93—10, led. af styr. i Tekn. högskolan 96—11, fullmäktig o. styr.-led. i Stockholms stads sparbank under flera år. Led. af grufvstädgekommittén 91. Framstående kommunalman, led. af hushålln.-sällsk. På sin tid landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 88—90 o. 96—02.

PER ADOLF SVANBERG †. Ene inneh. af trävarufirman Bergbom-Svanberg & Co 70—11. Verkst. dir. i A.-B. Båtskärsnäs 92—02, ordf. i Kalix ålls strömsrens. A.-B. under många år. Framstående jordbrukare o. sedan 02 ordf. i Nederkalix hushållsgille. En af sin orts mest anlitade kommunalmän; landstingsman.

WILHELM HARTELIUS †. Stud.-ex. 64, med. lic. 74. s. å. andre stad i läk. i Arboga. Stadsfullmäktig under 30 år, v. ordf. sedan innev. år. Led. af skolrådet, sedermera folkskolestyr. o. dess v. ordf.; led. af helsov.-nämnden m. m., hufvudman i stadens sparbank.

FRITHIOF OHLSSON †. Stud.-ex. 74, hojr.-ex. 77, länsnot. i Kroubo län 83, v. häradshöjd. 84, landskamrer 90, landssekr. 1900. Sekr. o. omb. man v. Vexjö—Allvesta jernv. 81, styr.-led. o. verkst. dir. 90—09; styr.-led. f. Borås—Allvesta jernv. sedan 02. Ordf. i styr. f. Riksbankens afd. kontor i Vexjö 03. Led. af Riksd. A. K. 93—99.

INNEHÅLL

Riksdagsman J. A. Sjö (biografi och helsidesporträtt). — Kungabesöket i Rättvik. — Åreveckan. — Vinteridrottsfest i Hudiksvall. — Vinterbilttågningen. — Kustflottan på hemfärd. — Invigning af Göteborgs folkskollärareseminarium. — Från menig man till officer. — En arbetets fäst. — Julius Cæsar på Svenska teatern. — Olympiasegraren Tsiklitas †. — Svensk skådespelare vinner framgång i Amerika. — Ett förbisedt fornynd. — Danska kungaparet i Berlin. — Kyrkorepubliken på Athos. — Veckans porträttgalleri. — "Den långa allén". Ber. af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.